

Čís. 297.

Padělání peněz a cenných papírů. Opatřování padělaných kolků jest spoluvinou ve smyslu § 107 tr. z.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1920, Kr I. 736/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemsk. trestního soudu v Praze ze dne 17. dubna 1920, jímž byl uznán vinným zločinem ve smyslu § 107 tr. z. případně zločinem ve smyslu § 1 odst. 1 a § 12 zákona ze dne 22. května 1919, čís. 269 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Dovolávajíc se důvodu zmatečnosti čís. 10 § 281 tr. ř. uplatňuje stížnost, že podřadění činnosti obžalovaného pod ustanovení § 107 tr. z. je právně mylné. Máť prý § 107 tr. z. na mysli pouze padělání celých úvěrních papírů, po případě bankovek, nikoliv však kolků, které ježto slouží vlastně jen k pouhému označení bankovek, kolujících po převratu v nynějším čl. státu, ani na mysli míti nemohl. Jest proto otázka, je-li podřadění činnosti obžalovaného, spadající do měsíce dubna 1919, tedy do doby před vydáním zákona ze dne 29. května 1919, čís. 269 sb. z. a n., pod ustanovení § 107 tr. z. správným, čili nic. Na otázku tuto sluší odpovědět kladně. Spoluvinníkem dle § 107 tr. z. jest, kdo vědomě za účelem nápomoci k padělání dodá, co může posloužiti ku zhotovení nepravých úvěrních papírů, majících platnost mince, nebo, kdo jakýmkoliv způsobem spoluúčinkuje k padělání. Zákon netresce spoluvinníka, jak stížnost, poukazujíc na úvodní část § 107 tr. z., za to má, pouze v těch případech, když na veřejných úvěrních papírech obvyklé znaky rytím napodobuje, papír, kolkovadla, matrice, písma a lisy... zhotovuje. To jsou, hledíc k ostatnímu obsahu tohoto § jen příkladmo uvedené způsoby spáchání deliktu. Dle toho dlužno shledávati v opatřování padělaných kolků opatření prostředku, sloužícího k padělání úvěrních papírů, majících platnost mincí a tudíž spoluvinu na padělání těchto papírů ve smyslu § 107 tr. z.

Čís. 298.

Zpronevěra není vyloučena tím, že věc byla svěřena za účelem obchodu nedovoleného, ani tím, že nebyla dosud vedena bezvýsledná exekuce do jmění pachatelova.

Tím, že pachatel zpronevěřiv svěřenou mu věc, padělal stvrzenku o domnělém vrácení věci, nepřestává skutek býti zpronevěrou a nestane se podvodem.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1920, Kr I. 36/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemsk. trestního soudu v Praze